

AQUILA

Magazin

2018. szeptember
VII. évfolyam 9. szám

AQP

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja
1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

3620/3274793

www.aquilapart.hu

aquilapart@aqp.hu

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 7. évfolyam 9. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes párt-program is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk érteni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

1

Kép: Tószeg Avilai Szt Teréz magántemplom

PÁVEL MÁRTA

A VILÁG, A FÖLD ÉS A MI SORSUNK

2018: észrevételek a világból, mit tehetnénk... A napokban kaptam egy összefoglaló levelet, miszerint a kutatók egy részének véleménye szerint a felmelegedés geológiai okok miatt következik be, és miután már több hasonló cikket olvastam és egyet is értek velük, ez is eléggé meggyőző volt. Ezzel együtt ez nem azt jelenti, hogy nem kell tennünk semmit, mert kellene, de nem lehetünk teljesen mi a vádlottak.

2

Úgy tűnik, a geológiai okok igazak lehetnek, sajnos ezeket a változásokat észre lehet venni. Ha csak az utolsó 50 évet nézzem; egy hónappal előbb érik a paradicsom, a szőlőt előbb szüretelik és nagyon meleg van, az évszakok szinte eltűnnek pl. a tavasz. Télen a bundákat már fel se lehet venni, mert annyira meleg van, hogy nincsen szükség rá. Különleges meteorológiai jelenségek vannak Európában is, amik eddig nem voltak, tornádó, nagyobb, heves árvizek stb.

De mi az oka annak, hogy ilyen nagy változások lesznek? Miért is írom ezt, annak ellenére, hogy ebben nem vagyok szakember, csak józan gondolkodó és az emberiségért aggódó? Nagyon el kéne gondolkozni, hogy ha igaz az összefoglaló írás, hogy a földi készletek kimerülőben vannak, így a növények levelei ritkábbak, kevesebb a fű stb., ez azzal jár, hogy kevesebb széndioxidot kötnek meg és ez generálja a fokozott felmelegedést.

kép forrása <https://24.hu/tudomany/2018/08/24/nasa-urfoto-erdotuzek-globalis-felmelegedes/>

Jól látható a NASA felvételen, ahogy égnek a zöld részek, egyrészt a klímaváltozás miatt, másrészt Dél-Amerikában és több országban, úgy véelve, hogy ezzel javítják a talajt, felgyújtják a fűvet, hát akkor mégiscsak mi is tehetünk hozzá, de nem akadályozhatjuk meg. Viszont gyorsítani nem kellene, még akkor sem, ha megszüntetni nem is tudjuk ezt a jelenséget, mert a föld történetének, a föld milyenségének, működési periodusainak egyfajta ritmusa van, és ezt éli tőlünk függetlenül is.

Talán nekünk kéne elgondolkozni, s ezzel döntésre jutni, hogyan alkalmazkodjunk a változásokhoz, hogy súlyozottabban mivel foglalkozunk, hogy azt érzük el, azt az életet, amiért itt vagyunk, amelyre a földön lehetőséget kaptunk. Ne fölösleges dolgokra fordítsuk az időnket. Nagyon elgondolkoztató, mert azt látom, hogy az emberiség süketen, vakon, sokszor csak a mának él,

nincs életében felelősségteljeség, felemészt maga körül mindent, és itt most nem csak azt értem, hogy a műanyagokat eldobálják, az ételt pazarolják stb., hanem a belső okokat, amiért teszik, mert nem fogják fel az egész életüknek az értelmét, okát, célját.

Sík Sándor versrészlet *Porban és éjszakában*

...

És én elgondolom:

Ez az országút, ez az életem,
Maga fehér fekete éjszakában.
Így nyúlik végig két árok között,
Így nyúlik el a messze végtelenbe,
Nem tudom merre, nem tudom hova.
Így vesz el messze meredek alján.
Így járok rajta, Isten tudja meddig,
Tán ötven évig, talán reggelig se.
Így járok rajta két feketeség közt
Némán, fehérén, egyedül.
És menni kell."

...

S ez a nem-szembesülés szinte minden tetteből üvölt.

Globálisan is színházat játszik az emberiség, meg személyesen is. Maszkokat viselnek, ami jól eltakarja a szemüket, szívüket, fülüket és már-már ott tartunk, ez a maszk rájuk égett. Már nem is tudják, kik ők, viszont ha nagy baj van, akkor mindig az jön ki az emberből, ami az igazi, mert nagy bajban kevésbé lehet alakoskodni, színészkedni. Lassan a földi változások miatt szorulni fog a hurok és az emberekből a rejtett állat is előjöhethet. Egyénenként is így van, akikben a szeretet a domináns, azok például egy nagy betegségben összefognak és közös erővel, közös imával küzdenek a bajba jutott társukért. Akikben a sötétség volt, de eddig ugyanúgy leplezték, mint az előzőek a szeretetet, most letörrik az álarc és kitör a sár. Akár így, akár úgy, de színvallásra készülhetünk és mindenkinek szörnyű lesz szembenézni a világgal/magával. Akár földi geológiai, meteorológiai folyamatokról, akár Isten létéről van szó, nemcsak nézni, de látni és érteni is kellene, szeretetben össze kéne szorulni az emberiségnek, mint egy nagy családnak. Rövidesen nagy bajban lehetünk. A föld egy nagy csónak, amiben az emberiség együtt utazik, és ha józanul gondolkodom, semmi remény az összefogásra, mert az emberiség igen szelektív lett. Ezt az eloszlást nem faj, nem szín alapján értem, hanem erkölcsiség, lustaság, követelőzés, butaság, perverzió, túlzott szexualitás, önzés stb. alapján. Ezek olyan negatív/bűnös szokások, tulajdonságok, amit nem lehet senkitől elvárni, hogy ezekkel akarjon elegendni, mert az emberiség átlag szintje az elviselhetetlenségig süllyedne.

Azt a keveset, amit még tudnánk tenni, hogy a föld egy kicsit hosszabb ideig maradjon, az összefogott, intelligens föld- és lélekmentő tevékenység. Ha nem megy, hiszem, a gyors összeomlást semmi sem tartja vissza, az emberi lét fenntartásának okafogyottsága híján meggyorsulnak az események, nem sokat tudunk tenni. Segítség talán spirituálisan lehetne, növelni kellene az emberiség szintjét. Az emberiség elfáradt, lelkileg, érzelmileg megzuhant fogyasztói gépezet lett. Az egyén sem akar tenni a maga lelki felemelkedéséért, és úgy érzem, hogy ez a legnehezebb, mert ahogy a vallásokban a farizeusi lelkület uralkodik, és meg vannak magukkal elégedve, azt gondolva, mindent jól csinálnak, ugyanúgy a földön is, az a gondolkodásmód, hogy „ez nekem jár”, meg „nincs Isten, csak szórakozunk”, „én vagyok a magam ura” stb., ez mind a pusztuláshoz vezet.

Részlet Sík Sándor verésből
Porban és éjszakában

...

És halkan szól anyám:
„Ez az országút, ez az életem,
A poros, szürke és ködös.
Így döcögök már ötven éve rajta,
Így döcögök még Isten tudja meddig.
Így nem látom, hogy hova lépek,
Így nem tudom, merre megyek.
Így nem tudom, hogy mérthogy menni kell?
Csak menni kell.”

És én tudom, hogy menni kell.
Mefogom némán a kezét,
És úgy járjuk az országútát
És úgy járjuk az életet
Anyám meg én.

Rizmayer Péter
Albertus Magnus

Albertus Magnus (Nagy Szent Albert, 1200-1280) a középkor legnagyobb, univerzális elméi közé tartozott. Nemes családból származik, a Duna menti Launingben született. Gyermekkorában kifejezetten szerény szellemi képességűnek tartotta környezete. Elvégezte a padovai egyetemet, belépett a domonkos rendbe. A Rend Kölnbe küldte, ez a város lett utazásainak kiindulópontja, ahonnan az akkor ismert világ felét bejárta. A Rend megbízásából több városban megszervezte a rendi főiskolát, az első nem francia származású domonkos rendi szerzetes lett, aki taníthatott a párizsi egyetemen. Kölnbe visszatérve egyetemet alapított, itt tanítványa volt Aquinói Szent Tamás. A pápa felszólítására 1260-tól Regensburg püspöke lett. Egy tönkrement egyházmegyét kellett életképesse tennie. Nem akart mást, mint elődje hibáit kijavítani és jóvátenni. Két évvel kinevezését követően, miután a feladatot végrehajtotta, kérte a pápát, hogy hadd éljen egyszerű szerzetesként. A pápa beleegyezését adta. Kölnben halt meg, 1280-ban. XI. Pius 1931-ben avatta szentté.

Igazi természettudós (is) volt, foglalkozott orvostudománnyal, fiziológiával, állattannal, növénytannal, kémiával, fizikával, földrajzzal, geológiával, ásványtannal, csillagászzal. Jó megfigyelőképessége tudományos pontossággal párosult, olyan eredményeket ért el, amelyek előtt nemcsak a kortársak ámuldoztak, de ma is tiszteletet parancsolnak. Kölnben növényházat rendezett be, többek között elsőnek írta le a virágok porzóit és a nektárt. Bányákba ment le, hogy tanulmányozhassa a kőzeteket. Az elsők között volt, akik a természethez saját tapasztalatukra támaszkodva közeledtek. Sevillában őrzik egy kéziratát, amelyet Kolumbusz Kristóf olvasott és látott el lapszéli jegyzetekkel. Albertus Magnus számára „minden tudomány szem, amellyel az ember Istent nézi”. Teológusként a legnagyobb érdeme az volt, hogy felfedezte Arisztotelész írásait, amelyek később nagy hatást gyakoroltak mind a filozófiára, mind a teológiára, mindenekelőtt tanítványa, Aquinói Szent Tamás gondolkodására. Előítéletek

nélkül közeledett a Krisztus előtti és a kereszténységen kívüli világ szellemi értékeihez, és a megtalált értékek miatt saját rendjén belül is harcolnia kellett.

Albertus Magnus igen alacsony termetű ember volt, amiről a következő anekdota szól: amikor megjelent a pápa előtt kihallgatáson, aki még nem ismerte, a Szentatya jóságosan felszólította az akkor már neves szerzetest, hogy nyugodtan álljon fel térdeplő helyzetéből. A kicsi, de önérzetes Albert így válaszolt: „Már felálltam!”

A nép körében rendkívüli történetek terjedtek el róla, mint például az alábbiak: Vilmos holland király egyszer a tél közepén látogatta meg Kölnben Albertet és a kertjében virágokat, meleg napsütést, érett gyümölcsöket és daloló madarakat varázsolt elő, és ehhez egy bőséges lakomát, melynek ételei és italai a vendégek kezében kísértetté változtak. Azt is mondták, hogy szerkesztett egy olyan robotembert, amely úgy tudott dolgozni és beszélni, mint egy igazi ember.

Amikor regensburgi püspök volt, a hallgatóságban igen mély nyomokat hagytak a prédikációi. Egy-egy tételmondatát, illusztráló képpel együtt nagy fatáblákra festették és emlékeztetőül kifüggesztették a templomokban, hogy a püspök szavai állandóan szem előtt legyenek. Az egyik ilyen „Albert-táblán” Isten megismeréséről ez áll: *„Ha Isten titka érdekel, akkor a legszegényebb embert kérdezd, aki örömmel szegény, Isten iránti szeretetből. Ez többet tud Isten titkáról, mint a föld összes tudósai.”*

És végül, befejezésként arról, hogy Isten ügyében saját egyházát sem kímélte. Mint tanító és prédikátor gyalog járta be Európát, elsősorban arra törekedve, hogy megújítsa a méltatlan és pénzéhes klérust. Amikor egy kölni kanonok azzal dicsekedett előtte, hogy a római kúriától fölmentése van több javadalma birtoklására, a szent ezt mondta: *„Most legalább engedéllyel utazhat a kárhozott felé.”* Másutt az egyik előadásában ezt mondta: *„A Nap sötétedik akkor, ha olyan emberek, mint a pápák, a bíborosok, az érsekek és a püspökök elsötétednek, hiszen nekik világosságot kellene árasztaniuk az egész földkerekségen.”*

Források:

- <https://archiv.katolikus.hu/szentek/1115.html>
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Albertus_Magnus

Több olyan szövegrészlet is van, amelyet szó szerint vagy kis módosítással vettem át, de nem tettem idézőjelbe.

AQP elnöke...

Hálátlanság

Neveket természetesen nem írok le, de ha az illető elolvassa vagy a szülei, remélem, elgondolkodnak.

Az AQP folytatja az embermentő tevékenységét és ezért minden embert gyakorlatilag egy minimális adomány kéréssel (szokásos tanári órabér 15%-áért) tanítunk, hogy meg ne bukjon. Ez történt az alábbi esetben is, amikor augusztus legelején jelentkezett egy „lény” hogy ő neki sürgősen fel kell készülni pótvizsgára. Közöltem, hogy táborba megyünk 10-dikén, csodák azért történnek körülöttünk, de ekkora csoda nem garantálható, hogy 8 nap alatt valakivel egy év tudást behozzunk. Viszont – én jószándékú hülye... –, felajánlottam, hogy ugyanazon az étkezési költségen, amit magunknak

befizettünk, eljöhet velünk a táborba, egy sátorban és mi mindennap ingyen, teljesen ingyen tanítjuk, hogy átmenjen a pótvizsgán.

Bele is ment, ezt még egy nagy bátorságnak tartottam, maximális jóindulattal álltam felé. Most a végével folytatom: úgy ment haza, hogy el sem köszönt, nekem, akin az egész múltot, egy jó napotot sem mondott, a többieknek sem, aki tanította, annak a három fiatal tanárnak valami köszönöm félét mormolt. Most, hogy átment a vizsgán, az egyik társunknak írt egy levelet, amiben közölte, hogy ő jól teljesített a vizsgán.

DE menjünk vissza az elejére, mi igyekeztünk befogadni, de semmit sem erőltetni. Ő kezdettől fogva idegenként, sőt kimondottan bosszantóan viselkedett. Pl. el lett neki mondva, mi hol van, hova mehet WC-re, fürdeni stb. A toalett lehetőségéből kettőt használhatott a harmadikat nem, mert azt a konyhások használták, meg akik abban a házban laktak. Annak ellenére, hogy világosan megmondtuk neki, oda nincs bejárása, amikor harmadszor is onnan jött ki, akkor külön beszéltem és közöltem vele, hogy mit nem értett meg? Mikor ezután is oda ment, megkérdeztem tőle, hogy most gonosz vagy buta, hogy ezt nem érti meg. Közölte, hogy inkább buta. És a végén még egyszer is onnan láttuk kijönni, amikor egy olyan társunkat, akit sterilen kellett tartanunk immunbetegsége miatt, és őt is ebben a fürdőben fürdettük és látta, tudta, annak ellenére akkor is bement. Olyan figyelmetlen és önző volt – amire az iskolatársai előre figyelmeztettek, de nem akartam hinni nekik...–, hogy 30 ember útjába leült, 2 asztalra tette szét a könyveit, mikor kértem, üljön odébb, láthatja, hogy kerülgetjük, útban van, közölte, ő nincs útban. Akkor a sátra mellé tettünk egy asztalt, széket, legyen ott, amit a végén otthagytott, tegyük el mi.

Többször próbáltam vele barátián beszélni, de mintha a falnak tettem volna. Nem is értettem, *tudta, csak az ételért fizetett, minden nap teljesen ingyen tanítottuk*, mégis olyan dolgokat tett, ami mindenkit felháborított. A hála legcsekélyebb mozzanata sem volt meg benne, pedig csak kizárólag az ételért fizetett, és szívésségből a vasútról is elhoztuk, nem volt kötelességünk. Mikor elment egy nappal előbb, nem velem, hanem egyik társunkkal megbeszélte, hogy ebéd után vigye ki a 11 km-re lévő állomásra. Mivel igen nagy munkában voltunk, nem jött jól megszakítani, csak pár óra múlva, ebéd is akkor volt, de semmi gond sem lett volna, mert óránként ment vonat Pestre. Odahívtam és mondtam neki, még nem volt ebéd, majd utána elviszünk. Neki az nem jó, most kell, most várják. Van

telefon is, 1-2 órával később nem lehet gond. Neki már délután programja van. Mondtam, látod, nekünk meg most van dolgunk, mi most egy nagy munkában vagyunk, ahogy ígértük, ebéd után elviszünk. Nem ment bele. Utólag bosszant, hogy hülye vagyok, hagyni kellett volna, menjen el taxival, megtudta volna, mennyi...!

Mérgemben megkérdeztem tőle „téged magadon kívül érdekel-e valaki”? Azt mondta: NEM. Akkor

szóltam a társunknak *tegye le a munkát, vigye el innen.*

Tehát úgy ment el, hogy el sem köszönt. MI ezt a nevetlen, önző, lelketlen fiatal viselkedést nem tudjuk hova tenni, mivel megszoktuk, hogy a mi fiataljaink rendkívül aranyosak, szolgálatkészek, szorgalmasak, okosak, jó szándékúak. Így ha az ember jó szándékkal indul – annak ellenére, hogy előre figyelmeztettek, hogy milyen gyökér ...–, felrakja a másik embert is arra a polcra, hol a mi fiataljaink vannak és bizony nagyon fájt, hogy látnom kellett leesni. Hát ilyen is van.

Pável Márta

Egy vélemény a hazánkban, világban történekekről

Tüntetés mentes időszak

A társadalomban megtörtént dolgokról valahogy úgy érezhető, hogy csillapodott egy kicsit a gyűlölködés. A választások után úgy gondolták, hogy a népet még hónapokig lehet hergelni, mert nem tudtak veszteni. De a nép józanabb volt, belefáradt a semmibe, most egy kis szünet van, nincsenek utcai tüntetések. Viszont senki ne reménykedjen, hogy hosszú ideig így lesz, mert következik az EU választás és az önkormányzati is. Ennek az előszele sajnos rövidesen érezhető lesz, beindul egy újabb magamutogatás, hazudozás, gyűlölködési hullám. Tehát gyakorlatilag nem reménykedhetünk tartós békében, gyorsan elmúlik, most uborka szezon van, de aztán majd belelendülnek.

Egyházi viszályok

<http://www.magyarKurir.hu/hirek/ime-tenyek-es-hianyosságok-ferenc-papa-ellen-iranyulo-vigano-dosszieban>

Ezen a linken a fenti és ezen kívül is elég sok cikk jelenik meg Ferenc Pápáról. Ezzel sem tudnak újat mondani, viszont az tűnik ki, hogy nincs béke az egyházban sem. Ami még ettől is szomorúbb, hogy most az egyik ilyen vádaskodás halmazban az látszik, hogy erkölcsi lazaság van. A fenti cikk elolvasása után kitűnik, hogy többször is leírja, hogy ha a bíboros ágyba csalogatja a papot, aki felnőtt és nem gyerek, az nem olyan bajnak tűnik, mintha gyerek lenne. Hova jutottunk? Engem ez teljesen kiborít. Egy isteni szolgálatra felkészítő szemináriumban, hogy lehet megrontani a fiatal papokat? Hogy nézhető el, egy papnevelésben felnőttet ágyba csalogatni, ez a szexuális visszaélés nem szemináriumba való. Milyen pap lesz az, akit már fiatalkorában rászoktattak a homoszexualitásra, az fogja megrontani a gyerekeket is. A cikkben nekem úgy tűnt, ez annyira banális dolog ott (???... remélem nem igaz!), hogy ezt már észre sem veszik, hogy miről van szó.

Csonttá rágott pelus

Orbán lány pelenka ügyében egy röpke gondolatom. Azt vélem, hogy szemetelni senkinek sem lehet. Viszont azt is, hogy az vesse rá az első követ, aki soha életében nem dobott el semmit. Magam nagyon is emlékszem rá, hogy még 50 évvel ezelőtt, jóérezésű ember nagy dolgot nem dobott el, de a csokis papírokat igen, mert/és elég szemetes volt Magyarország, fel sem tűnt. Ahova O. Ráhel kidobta a pelenkát az is egy szemetes rész volt, nagyjából fel volt szedve, de nem volt tiszta, és szemetes sem volt kirakva. El tudom képzelni, hogy ha egyetlen egy

darab szemét nem lett volna ott, ő sem tette volna oda. De ezt hagyni kell, minden embernek vannak gyengeségei és nem ezen kéne lovagolni.

Olasz és spanyol migráns beáramlás

Az olasz és spanyol migráns kezelés ügye erősen eltér egymástól. Félelemmel és aggódva szemlélem kedvenc Spanyolországom migránsokkal való elárasztását. Így jártunk volna mi is, ha a migráns pártiak győznek, de Isten egy darabig megkímélt ettől minket. Jó, hogy Spanyolországnak gyarmatai vannak, és vannak, akiket hivatalból be kell engednie. Igazából, amikor Spanyolországban voltam, akkor az egyik alkalommal megdöbbentem. Madridban utazva a villamoson alig volt spanyol. Mintha bábeli zűrzavar uralkodott volna. Akkor most mi lehet ott? – de már nem kívánom megnézni.

Ugyanez volt a helyzet Olaszországban is, Torinóban járván a villamoson ötven százalékos volt az olasz részvét, s mindez tíz évvel ezelőtt volt. Azóta sokkal rosszabb lehet. Megértem, hogy ők most már azt mondják, hogy itt a vége – remélem nem későn –, meg akarják őrizni a nemzeti identitásukat, amennyire lehet, ennek az örületnek véget akarnak vetni.

Márkus Edit

Márkus Edit: A közösség ereje

Sok ember egy közös célért hegyeket tud megmozgatni. Sokszor úgy tűnhet, hogy egy közösséghez tartozni sok alkalmazkodással, lemondással jár, hiszen egyéni érdekeinket háttérbe kell szorítani. Talán olyan helyzet is adódik, amikor a közösség szabályait nem belső késztetésként, hanem ránk erőltetett külső parancsként éljük meg. Ilyenkor a lázadás helyett a mélyre ásást, a magunkba nézést javaslom. Nézzük meg: mi az, ami ellen lázadok – talán csak egy apró butaság vagy makacsság –, vizsgáljuk meg alaposan, miért vannak azok a szabályok, mi az igazi értelmük. Így racionálisan leküzdhetőek az emberi elme „rohamai”, szeszélyei.

Idővel kitartásunk és hűségünk a közösségre mondott igenhez meghozza gyümölcsét. Gyenge pillanatainkban vagy betegségben a felszínen tart minket a csoport, mint *a beteg delfint a társai*. Az oda-vissza áramló energiákról van szó:

ha beleadom magamat, vissza is kapok valami sokkal fontosabbat, az igazi, az átgyúrt, a lecsiszolt magamat: azt az éneket, amivé válnom kell a hosszú út során, a tűzben megedzett gyémántot.

Nem, nem a közösségért kell élnünk, de benne élve, előbb érjük el a közös célunkat. Közhelyszerű, de nagyon ide illő közmondás: „több szem, többet lát”. Egyéni utamon, életemben sokszor „vakulhatok” meg az igazságra, hiszen szubjektíven szemlélem a körülöttem lévő világot, vagy csak egyszerűen beszűrül minden a hétköznapi nyomorúságában. Ilyenkor van szükség a társaimra, abban a helyzetben ők tisztán vagy tisztábban látnak. Ez a csodálatos dinamizmus hajtja, viszi előre az egy célért küzdő lelkeket.

Nehéz úton járunk, tele kanyarokkal, próbákkal, és buktatókkal, így kívánom, minden kedves Olvasónak, hogy találjon egy olyan lelki közösséget, amely *fenntartja a vízen*, ha baj van, amely segíti, építi, nem lenyomja vagy gátolja, mely, ahogy Márta, az Aquila közösség vezetője szokta mondani, *elviszi a lovat az itatóhoz*, de onnan már engedi, hogy maga igyon.

Pável Márta
Lelkiség

Sík Sándor A régi testvérekről

(1916)

Ó valóban, minket nagyon szeretted!
Jobban, mint régi nagy testvéreinket.

Mózeset a hegyre fölvezetted és megmutattad neki az Országot.
Ott állt, lengő szakállal, rezgő ajakkal, némán, mozdulatlanul,
És lent a Jordán szent hulláma rólad énekelt,
S az ő szemében könnycsepp reszketett: nem látta arcodat.

Dávid, mikor hajnalra serkent, hozzád szólt magas, kövér hegyen,
Tetőled várt segílyt, mikor fejére támadt ellenség s hűtlen barát,
És pásztorának szólított és vendéglátó gazdájának,
Dallal és tánccal ünnepelt előtted,
És szentek-szentjét épített neked:
S te szóltál hozzá mennydörgős szavában és szálltál szélnek szárnyain,
Arcod körül zimankó járt, izzó parázstűz villogott szemedben,
És adtál neki templomot és kerubinos szekrényt állítottál,
Jó voltál hozzá és kegyes, szeretted, -- mégsem látta arcodat.
Izaiásnak ajkait izzó parázssal égetted tüzessé,
Mint soha máshoz, szóltál hozzá, mennydörögve, súlyosan;
Állott, emelt nehéz kezével állt a nemzetek fölött,
Állt és harsogta minden népek terheit
És messze-messze végezések titkait;
Minden szavában egy-egy átok borzadt,
És végigömlött rettentő igéinek emésztő láva-titka a világon;
És felhôn át és fátyolon reszketve látta fényleni maga felé

Ellebbenő árnyékát nagymessze fölfehérlő köntösödnek.
De öneki sem adtad látni arcodat.

Mi vagyok én, Uram,
(Kártékony apró féreg ez óriások döntő lépte mentén)
Mi vagyok én, hogy nekem megjelensz?
Hogy arcot öltesz értem, fehérét és puhát,
És hogy kezet nyújtasz felém, simogatót, édesanya-kezet,
És mosolyogsz, mint emberek mosolyganak,
És szólsz szelíden, mint egy édes jó barát,
S akarsz, hogy ne féljek tőled, hanem leüljek bátran lábaidhoz
És engeded, hogy megcsókoljam a kezéd
(Magdolnának a kertben nem engeded!)
És azt mondod -- csodás titok! -- hogy gyönyörűség énvelem időznöd!

Én édes, édes jó Uram,
Hogyan lehet? Honnan van ez nekem?

Kertészkedés

Rizmayer Péter
Édesapám tanácsai

Az idén különösen korán köszöntött be és talán még mindig tart (az írás időpontjában is) a forróság. Emiatt a gyümölcserések is minimum 2-3 héttel előre jöttek. Fontos hogy ne „rutinból” határozzuk meg az őszi körte, alma, szilva szedés idejét. Például az almánál, ha elérte a fajtára jellemző méretet és szint, továbbá a magok barnák, már szedhető, a tárolás folyamán tovább érik.

Fontos, hogy a hullott gyümölcsöt és leveleket eltakarítsuk, ne hagyjuk a fa alatt (komposzt, égetés).

Meg kell kezdeni a fák metszését (őszibarack kivételével) valamint a fák permetezését, mivel a termés után nagyon legyengült állapotban vannak (réz, kén, rovarirtó).

Értelemszerűen a metszettek és a nem metszettek esetében is elvégzendő.

Praktika: a paradicsom (zöld) alá kevés szójabikarbonát téve mézédesebb gyümölcsöt szüretelhetünk.

AQUILA HUMOR

A türelmetlen orvos olyan, akár a vakbél: nemcsak hogy állandóan izgatott állapotban van, de a maga helyén még fölösleges is.

Szklerózis a legszebb kór: nem fáj és naponta valami újat tudsz meg.

(Aurelius Augustinus)

Sajnálak, hogy olyan vacak és egyhangú az életed, hogy az enyémmel foglalkozol.

Segíts a bajbajutottakon, emlékezni fognak rád, mikor megint bajba kerülnek.

A házasság egy olyan kapcsolat, amiben az egyik félnek mindig igaza van..., a másik meg a férj.

Ketten jönnek ki az erdőből, az egyik futva, a másik medve.

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, nyitott embert, aki hazája érdekeit nézi, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsek meg a honlapunkat – a **részletes párt-programunk is ott** olvasható:*

www.aquilapart.hu

Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, Oroszi-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.